

KATHOLIEKE RADIO OMROEP
TELEVISIE

opname : 8+9/2-74
uitzending: 16/2-74
plaats : studio 3

KUNT U MIJ DE WEG NAAR HAMELEN
VERTELLEN, MIJNHEER?

Deel 18: DE POPPEN VAN SIJS.

droge repetitie:

orkestopname:	?	23/1-74	MC-studio, Nederhorst den Berg.
inzingen:	10.00u.	24/1-74	in MC-studio, Slotlaan 3, Nederhorst den Berg.
ma	28/1-74	11.00u.	Bavohuis, Sumatrastraat 2, Amsterdam, (tel. 020-940499)
di	29/1-74	"	"
wo	30/1-74	"	"
do	31/1-74	"	"
vr	1/2-74	"	"
za	2/2-74	"	"
ma	4/2-74	"	"
di	5/2-74	"	"
wo	6/2-74	"	"
do	7/2-74	"	"
vr	8/2-74)		
za	9/2-74)	studio 3.	

tekst - Harry Geelen
muziek - Joop Stokkermans
dékorontwerp - Jan P. Koenraads
produktie - René Sleven
regie - Tineke Roeffen

KATHOLIEKE RADIO OMROEP
TELEVISIE

opname : 8+9/2-74
uitzending: 16/2-74
plaats : studio 3

KUNT U MIJ DE WEG NAAR HAMELEN
VERTELLEN, MIJNHEER?

Deel 18: De poppen van Sijs.

medewerkenden:

Loeki Knol	- Lidwientje Walg
Rob de Nijs	- Bertram Bierenbroodspot
Martin Brozius	- Aernout Koffij
Ab Hofstee	- Hildebrand Brom
Will van Selst	- prins Tor van Sombrië
Andrea Domburg	- zottin Sijs
Margreet Heemskerk	- de varkenshoedster
Maélys Morel	- prinses Vossestaartje
Bueno de Mesquita	- Mijdrecht
Arnold Gelderman	- Schriljoen
André v.d. Heuvel	- Guurt van Grasp

tijd-schema:

7/2	app. 's avonds inschakelen
8/2	08.30u.-09.30u. inregelen
	09.00u.-09.30u. voorber. overigen
	09.30u.-10.00u. kam.rep. + voorber. opn.
	10.00u.-12.30u. K-Tvrm + kam.rep.
	14.00u.-18.00u. K-Tvrm + kam.rep.
	app. in laten staan
9/2	08.30u.-09.00u. voorber. + inregelen
	09.00u.-10.00u. kam.rep.
	10.00u.-12.30u. K-Tvr-m. + kam.rep.
	14.00u.-18.00u. K-Tvr-m. + kam.rep.

kleedster: 3x op 8+9/2 vanaf 08.30u.

make-up/kapster: 1x op 8/2 vanaf 09.00u.
1x op 9/2 vanaf 08.30u.

grimeur: 2x op 8/2 vanaf 09.00u.
2x op 9/2 vanaf 08.30u.

NOS-fotograaf: op 8+9/2 vanaf 09.30u. i.o.m. regie

tekst - Harry Geelen
muziek - Joop Stokkermans
dékorontwerp - Jan P. Koenraads
produktie - René Sleven
regie - Tineke Roeffen

OPNAME-SCHEMA voor vrijdag 8 en zaterdag 9 februari a.s. in studio 3.

- vr. 1. pag 13b TOREN+STRAATJE:
Maélys Morel.
- vr. 2. pag 20b KASTEELPLEIN:
Ab Hofstee - Martin Brozius - Maélys Morel - kokkin.
pag 21 KASTEELPLEIN:
Maélys Morel - André v.d. Heuvel - Arnold Gelderman - 3 soldaten.
- vr. 3. pag 1a BOS: Hans Pauwels.
- vr. 4. pag 2-5 TERRAS CAFÉ: Arnold Gelderman - Ab Hofstee - Martin Brozius - waard.
- vr. 5. pag 1b STRAATJE: Andrea Domburg - Bueno de Mesquita.
- vr. 6. pag 30a GANG: Arnold Gelderman - Ab Hofstee - Martin Brozius - soldaten (3 fig.).
- vr. 7. pag 23 STAL: Maélys Morel - Margreet Heemskerk.
- vr. 8. pag 26 STAL: Maélys Morel - Margreet Heemskerk.
- vr. 9. pag 30c KERKER: Ab Hofstee - Martin Brozius - Margreet Heemskerk - Maélys Morel.
- vr. 10. pag 35 KASTEELPLEIN: Margreet Heemskerk - Ab Hofstee - Martin Brozius - Andrea Domburg - Bueno de Mesquita.
- vr. 11. pag 24-25 KAMER PRINSES: Arnold Gelderman - André v.d. Heuvel - Ab Hofstee - Martin Brozius - heer Otto.
- vr. 12. pag 11 KAMER SCHRILJOEN: Arnold Gelderman - Lakei (heer Otto) - kamermeisje.
- vr. 13. pag 16-19 BOS 1.: Andrea Domburg - Bueno de Mesquita - Rob de Nijs - Will van Selst - Loeki Knol - 3 soldaten (fig.)
- vr. 14. pag 22 BOS 1.: Andrea Domburg - Rob de Nijs - Bueno de Mesquita - Loeki Knol - Will van Selst.
- vr. 15. pag 27-29 BOS 1.: Andrea Domburg - Bueno de Mesquita - Rob de Nijs - Will van Selst - Loeki Knol.
- vr. 16. pag 31-32 BOS 1.: Andrea Domburg - Bueno de Mesquita - Rob de Nijs - Will van Selst - Loeki Knol - Ab Hofstee - Martin Brozius.
-
- za. 17. pag 6-10 BOS r.: Rob de Nijs - Loeki Knol - Will van Selst - Ab Hofstee - Martin Brozius - kinderen.
- za. 18. pag 12-13 BOS r.: Rob de Nijs - Loeki Knol - Will van Selst - kinderen.
- za. 19. pag 14-15 BOS r.: Rob de Nijs - Loeki Knol - Will van Selst - kinderen.
- za. 20. pag 10a-b(liedje) STRAATJE: Ab Hofstee - Martin Brozius - kinderen.
- za. 21. pag 20a KASTEELPLEIN: Ab Hofstee - Martin Brozius - kinderen.

- za. 22. pag 30b KASTEELPLEIN: Ab Hofstee - Martin Brozius - 3 soldaten (fig.) - kinderen.
- za. 23. pag 33-34 FEESTZAAL: Arnold Gelderman - Maélys Morel - Rob de Nijs - Will van Selst - Loeki Knol - André v.d. Heuvel - alle figuratie.
- za. 24. pag 36-37 FEESTZAAL: Arnold Gelderman - Maélys Morel - Rob de Nijs - Will van Selst - Loeki Knol - André v.d. Heuvel - alle figuratie.
- za. 25. pag 38 GANG+ZIJKAMER: Ab Hofstee - Martin Brozius - Andrea Domburg - Bueno de Mesquita - Rob de Nijs - Will van Selst - Loeki Knol.
- za. 26. pag 39(einde liedje) FEESTZAAL: allen + alle figuratie + kinderen behalve André en Margreet.
- za. 27. pag 30a-b(liedje) STRAATJE: kinderen.

VERTELLER:

De Hamelaars zijn dankzij Waternix Assia in het land van Links terechtgekomen, door de spiegel heen.
Ze hebben een tweede spiegel bij zich, om terug te keren naar hun eigen kant van de spiegel.
Maar eerst moeten ze voor koning Mink, Morpuys terugvinden.
Dat is niet meer zo moeilijk, want in de wereld van Links is Morpuys gewoon een bekend land.
Alleen is koning Mink hier verdwenen. Morpuys heet het land zonder koning. Hoe is het allemaal gekomen? Wie is er de schuld van?
De reis naar Morpuys duurt niet lang. Want de Hamelaars werden een heel eind gebracht door een reus. Looie Det van Kalke-dot.
Tot bij het koninklijk paleis van koning Mink.

(LEADER ONDERBREKEN VOOR ZEER KORTE SCENE)

(SIJS EN MIJDRECHT STAAM BIJ EEN POORT EN MUURTJE EN SIJS WIJST OMHOOG)

SIJS:
Daar, dat raam. Nu.

MIJDRECHT: (HOUDT STEEN OP)

SIJS:
Gooi. Gooi dan.

(MIJDECHT KIJKT OMZICHTIG ROND)

SIJS: (DANST ONGEDULDIG)
Werp hem. Breek het glas. Sijs spuugt op ze. Voor Mink. Voor Mink en Morpuys!
(SPUUGT)

(MIJDRECHT GOOIT.
OFF SCREEN GLAS GERINKEL.
ZE RENNEN WEG)

(SIJS JUICHT, KLAPT, DANST)

(LEADER (OF REST LEADER))

(EEN ZITJE VOOR EEN EENVOUDIGE HERBERG IN EEN DORP.
SCHRILJOEN ZIT GILLEND VAN HET LACHEN
TE LUISTEREN NAAR DE OPSNIJERIJEN
VAN HILDEBRAND.
AERNOUW ZIT ER WAT ZORGELIJKER BIJ.
TREKT AF EN TOE AAN MOUW HILDEBRAND,
DIE HEM DAN WEGDUWT)

SCHRILJOEN:

Nee, die is enig. Die is éinig! Die is reuze leuk. Hahahahahahaaaa.

HILDEBRAND: (IJVERIG)

Ja, en dan heb ik nog niet verteld over die vliegende pompoen.
Wij hebben dagen en dagen in een pompoen gevlogen. Ja, daar lacht U nou om, over land en zee en ...

SCHRILJOEN:

Een pompoen. Hahaha. Een pompoen. Oh. Jolig! Jolig!

(AERNOUW KUCHT ONZEKER)

HILDEBRAND: (NEGEERT)

Ja zeker. Een pompoen. Van tien bij tien! En een vloerkleed hebben we daarvoor óók nog gevlogen. Ja.
Boven de allerhoogste bomen ging dat, dus dat was geen kleinigheid. Dat was bloedige ernst.
En ik ben persoonlijk zelfs een keer met een vliegende bezem vastgevlogen in een boomtop, met hem, hè Aernout? ...

AERNOUW:

Ahum. Eh, Hildebrand, zouden we niet 's opstappen? ...

HILDEBRAND:

Wind en storm hebben we ...

SCHRILJOEN: (LAVELOOS VAN HET LACHEN)

Oh, wat jolig. Hihihihihhi ... Oh wat is dat schateren! Hoehoe ... Gunst. Hè.

HILDEBRAND: (ONVERMOEIBAAR)

Je maakt van alles mee! En niks verbaast je meer. Hebt U bijvoorbeeld last van reuzen?

(SCHRILJOEN VALT HAAST OM)

AERNOUW:

Hildebrand. (STAAT ZELF OP)

HILDEBRAND: (VERVOLGT)

Want van reuzen kan ik U een heleboel vertellen. We hebben nl. ...

AERNOUT: (SLEURT AAN HEM)
Hildebrand, genoeg verteld. We moeten gaan.
Dag meneer ...

SCHRILJOEN: (BET OGEN MET KANTEN ZAKDOEK)
Ahahahahahahaaaaaaa, en wat komt U doen in
Morpuys? ... Oh, gunst. Rode ogen en een
natte neus. Hahaha ...

HILDEBRAND: (ONZEKER NU, PLOTS)
In Morpuys, wij? ... oh eh ...
(KIJKT NAAR AERNOUT)
Wat we hier komen doen ...

AERNOUT:
Ja, zie je nou wel ... Eh, wij zijn hier ...
op doorreis.

SCHRILJOEN:
Ja, hihi, dat dacht ik wel. Haha. Nou, ik
weet, waarvoor U komt. Hoehoehoe.

AERNOUT:
Hè, weer U waarvoor ... O ja?

SCHRILJOEN:
Ja. Oh, dat is zo duidelijk. U komt voor de
verjaardag. U bent jolige zotten. Hihi.

HILDEBRAND:
Zotten? Nou, dat weet ik nou nog zo net
niet ...

SCHRILJOEN:
Maar ik weet het precies.

AERNOUT: (NERVEUS)
Ik geloof, dat we nou echt wegmoeten, Hil ...

SCHRILJOEN:
U bent jokers. Hahahaha. Jokers voor het
feest. Van Hare Majesteit Vossestaartje.
Oh gunst, hoehoehoe, wat jolig!

HILDEBRAND:
Nee, wij komen niet voor een feest. Wij
komen alleen wat praten met iedereen in het
dorp en ...

AERNOUT: (HAASTIG, SLIMMER DAN HILDEBRAND)
Zei U: jokers voor een feest?

SCHRILJOEN:
Ja ... hahaha. Oh, wat zult U vermaken!
Wat zult U grappig zijn. Op het feest morgen,
haha. Hoehoehoehoeeee ... U moet het beslist
allemaal wéér vertellen. Opnieuw haha ...
Pompoenen ... En vliegende vloerkleden.
Oehoe ... haha.

AERNOUT:

Waar is het feest dan? Voor zotten?

SCHRILJOEN:

Niet een feest voor zotten. Gewoon. Het verjaardagsfeest. Op het kasteel. Van onze prinses.

AERNOUT:

Daar? Op Morpuys? Mogen wij daar gewoon naar binnen?

HILDEBRAND: (KRIJGT SPEURDEERSBLIK)

Prinses, hè? Er is daar een prinses tegenwoordig. (KIJKT NAAR AERNOUT)

SCHRILJOEN:

Hahaha. U bent TE olijk. Haha. Die onschuld. Elke grol is raak. Oh, mijn ogen, ik lach weer zo vreselijk. Voor mij hebt U de knots.

AERNOUT:

De knots?

SCHRILJOEN:

Ja, de gulden Potsenknots. Maar dat hindert niet. Ik nodig U in ieder geval uit, hoor. Voor het feest.

Oh, dat zal ze enig vinden. Ik snik, ik snak. (AMECHTIG)

Hè, hè. (BIJ UITNODIGEN START MUZIEKJE)

AERNOUT:

Op het verjaardagsfeestje van een prinses? Vossestaartje, heet ze, zei U? Dan is het toch waar.

(DIT TEGEN HILDEBRAND)

SCHRILJOEN: (GIERT HIEROM)

Hihohi. Ik val op straat. Hou op. Oh, wat ordinair, doe ik. Hou me vast, want ik ben slap. Ik moet naar het paleis terug. Gauw, want er is veel te doen. Ik zie U morgen. Op Morpuys.

Waard, rinkeldekinkel.

(GOOIT DUKATEN. KASTELEIN HOLT TOE)

Gegroet.

AERNOUT: (ROEPT HEM NA)

Ja, maar, mmmeneer. Wat moeten wij daar ...

SCHRILJOEN: (STAAT NOG EVEN STIL)

Als ze U niet binnenlaten op de receptie, dan vraagt u naar Schriljoen.

Baron Schriljoen. Dat ben ik. Hahahaha. Olijk.

(WANDELT VOLDAAN VAN LACHEN WEG)

HILDEBRAND: (ALS MAN WEG IS)

(MUZIEKJE EINDIGT)

'Zotten' ... zei ie. Omdat ik ware verhalen over pompoenen en vliegende vloerkleden vertel. Wat is daar nou voor geks aan, als ik met jou op een doodgewone bezem een botsing maak?

AERNOUT: (Trots)

We gaan naar Morpuys, jongen. Haha.

We zijn uitgenodigd binnen de muren.

Dat is nog 'es wat anders.

Wat denk je, dat Bertram daarvan zal zeggen.

En Tor? En Lidwientje?

(HAMELAARS (OOK DE KINDEREN)
LIDW., TOR, BERTRAM DIE WOEDEND
IS. BEDREMMEELD HILDEBRAND EN
AERNOUT)

BERTRAM: (TOR EN LIDWIENTJE VALLEN KNIK-
KEND BIJ ETC.)

Van alle zwakzinnigen, die er in Hamelen
een beroep uitoefenen, waarin we misschien
geen kwaad kunnen, moeten wij nu toevallig
de enige twee meekrijgen, die gevaarlijk
zijn!

Hoe háál je het in je domme hoofden, alles
wat we beleefd hebben, gedáán hebben,
zúllen doen, willen doen, probéren te doen,
alles wat er gebeurd is, en waarom wij
hierheen zijn gekomen, te vertellen - van
a tot z - aan ... aan een wildvreemde vent,
midden - notabene MIDDEN! - in het gevaar-
lijkste deel van Morpuys ... bij het pa-
leis!

AERNOUT+HILDEBRAND:
(HEBBEN ALMAAR ZWAKJES 'NEE' GE-
SCHUDDT)

Nee ... nee ...

AERNOUT:

We hebben niet álles verteld!

HILDEBRAND: (PIEPT)
Alleen maar een heleboel.

BERTRAM: (GRAUWT)
Een heleboel, ja!

TOR:
Ja!

AERNOUT:
Niet waaróm we hierheen kwamen, hoor!

HILDEBRAND:
En ook niet waarvóór!
(BERTRAM KEERT ZICH RAZEND AF)

AERNOUT:
En we hebben er wel mooi een uitnodiging
aan overgehouden, om op het kasteel te komen.

BERTRAM:
Ja, dat ook nog.

HILDEBRAND: (HEFTIG)
En dat hoef je niet te kleineren, dat hoef
je niet klein te praten, want dat hebben
wij ... dat heb IK geregeld ... dat er twee
van ons morgen vroeg IN dat kasteel kun-
nen, met een speciale uitnodiging. O zo!

LIDW.:
Maar Bertram bedoelde, dat jullie nooit
zoveel hadden mogen verklappen over ons.
Wie weet, wat het voor een man is ...

HILDEBRAND+AERNOUT:

(SPREEKKOOR)

Schriljoen. Hij heet Schriljoen.

LIDW.:

Misschien is het welk een ontzettend vrese-
lijke man. Een gemenerik, die helemaal geen
trouwe vriend van koning Mink was!

HILDEBRAND: (ALS KIP ZONDER KOP)

Nee, Schriljoen heet ie.

AERNOUT:

Meester Schriljoen.

HILDEBRAND: (AANVULLEND)

Aardige man. Erg goedlachs.

AERNOUT:

'Jolig', riep ie almaar. 'Jolig, jolig' en
'heel grappig!' ook.

BERTRAM: (DRAAIT ZICH WOEDEND TERUG)

Heel grappig, ja. Vast wel. Het zal wel om
je rot te lachen geweest zijn.

Dat zal het zeker met jullie twee. Wat heb
je nog meer verteld?

Dat we uit Hamelen komen, dat we met z'n
hoevelen zijn, dat we vrienden van koning
Mink zijn, de verdwenen koning en dat we
hen weer op zijn troon komen helpen ...

HILDEBRAND+AERNOUT:

Nee! Nee! ... Dat hebben we niet.

Dat hebben we niet verteld. Onze lippen wa-
ren verzegeld.

TOR+BERTRAM:

(HATELIJK HONEND)

Verzegeld. Haha. Ja.

AERNOUT:

Nee hoor. We hebben niks verteld daarover.

Dat woord is niet gevallen.

Vrienden van koning Mink.

BERTRAM:

Dat is dan één klein miezerig sprankje hoop,
dat we kunnen hebben.

Al onze plannen zijn nou wel in duigen.

We hadden uitdrukkelijk gezegd: vraag hier
en daar in het dorp langs je neus weg dinge-
tjes over het dagelijks leven, hoe het is
zonder koning, waar ze denken, dat koning
Mink héén is, en of ze geloven, dat ie nog
ooit terugkomt, en of op het ogenblik
gelukkig zonder hem zijn ...

(BULDEREND)

Maar NIET 'langs je neus weg' wie je zelf
bent, hoe je heet, waar je vandaan komt,
wat je allemaal hebt moeten doen, om hier-
heen te komen, en waaróm je alles doet,
uilskuikens!

LIDW.:

Nou, dat is wat sterk, Bertram. Hildebrand en Aernout hebben alleen maar dingetjes verteld over zichzelf. Dingetjes.

BERTRAM: (SNIJDEND)

Over zichzelf, ja. Want daaraan denken ze alleen maar! Aan hun eigen dikke domme IK! Maar niet aan vierentwintig kleine, weerloze ikjes, en een prins, die zijn meisje kwijt is, en een koning, die naar zijn gestolen land terugwil en en ...

TOR:

Misschien loopt het zo'n vaart niet, van Bier. Misschien valt het alleen maar tegen.

LIDW.:

Die Schriljoen vindt hun misschien alleen maar gewoon echte grappenmakers.

TOR: (KNIKKEND)

Grolleniers.

LIDW.:

Hoe?

TOR:

Grolleniers. Vrolijke borsten.

LIDW.:

Misschien waren ze wel erg leuk en heeft ie ze echt eerlijk daarom uitgenodigd, op de verjaardag van die prinses. Zeg, het is een kleindochter van koning Mink, hè? Vossestaartje. Maar ze is nog geen koningin.

BERTRAM: (KORZELIG)

Prinses Vossestaartje wordt morgen achttien jaar. Ze is nog geen koningin. Maar ze heeft een voogd, die regent is. De mensen hier praten over hem, als de Ridder van Gil, de Paarse Ridder en als niemand het hoort: Het paarse Varken.

TOR:

Maar dat is overmorgen afgelopen, dat regentschap, niet? Dan wordt prinses Vossestaartje gekroond tot koningin van Morpuys.

BERTRAM:

En daartussen in is er een rouwdag. Voor koning Mink. Ze verklaren hem op die dag als officieel dood, hoewel hij eigenlijk vermist is.

HILDEBRAND:

O ja, een rouwdag? Dat hebben wij in het dorp niet gehoord, hè Aernout?

BERTRAM:

Nee, jullie hadden het te druk met je eigen verhalen!

HILDEBRAND:

Dat was allemaal een afleidingsmanoeuvre. Dat was doordacht. En die man was enthousiast. Wat riep die man ook weer? Die Miljoen?

AERNOUT:

Jolig.

HILDEBRAND:

Olijk. Ja. Olijk, riep hij. En jolig.

BERTRAM:

In ieder geval zullen jullie nou ook moeten kunnen gáán!

HILDEBRAND:

Precies. Dat gebeurt ook ... hè, wat?

AERNOUT:

Gaan?

BERTRAM:

Ja, wat dacht je anders?

AERNOUT:

Nou, jij hebt net verteld, dat het misschien niet klopt ...?

HILDEBRAND:

Haha. Je bedoelt toch zeker niet, dat wij tweeën, die zwakkeling en ik, naar dat enge lege kasteel moeten, zzzzzonder jullie? Haha.

BERTRAM:

Dat kasteel is niet leeg. Dat kasteel is tjokvol. Met vijanden.

HILDEBRAND:

Vijanden. Precies. Nou, daar komt dus niks van in, wij blijven mooi hier.

BERTRAM:

Jullie gaan.

HILDEBRAND:

Wij gaan niet.

AERNOUT:

Moeten wij die uitnodiging persé aannemen?

TOR:

Olijke borsten. Kwinkslagers. Dat moet U zijn.

BERTRAM:

Jolig en olijk!

AERNOUT:

Wij hebben niet 'ja' gezegd, hoor. Niet met zoveel woorden.

BERTRAM:

Over 'zoveel woorden' gesproken. Het is onze enige kans, sukkels.

LIDW.:

Denk je echt, Bertram ...

TOR: (ZORGELIJK)
Potsduizend, van Bier!

BERTRAM:

Ze hebben hun mond nu eenmaal voorbij gepraat. We weten gewoon niet, of dat kwaad gedaan heeft of niet.

Misschien worden ze gevangen genomen, onmiddellijk, maar het is onze enige kans, om daar binnen te komen, in dat geval. Als ze inderdaad niets vermoeden, is er niets aan de hand.

LIDW.:

En wachten wij af?

BERTRAM:

Geen denken aan. Wij volgen. OP eigen gelegenheid. Druppelsgewijs. Maar die twee gaan vooruit!

(WIJST DREIGEND)

LIDW.:

Als ... als ... zoals ze daar staan?

TOR:

Met knikkende knieën. Donders.

BERTRAM:

Nee, niet zo.

LIDW.:

Hoe dan?

BERTRAM:

Als jolige jokers. Als grollemakers, natuurlijk.

(GRIJNST BREED)

Kunnen we eindelijk eens lachen.

LIED.

(AERNOU+HILDEBRAND IN NARRENKOS-
TUUMS, OF EEN NARREN- EN EEN HARLE-
KIJN-KOSTUUM)

(OP WEGWIJZER: SYUPROM SIELAP
KYLKNINOK.
ZE HEBBEN EEN VIOOL EN EEN BANJO.
KINDEREN HEBBEN TAMBOERIJN OF BEDEL-
NAPJE MET SOKJE.
BELLETJES AAN MUTSEN HILDEBRAND EN
AERNOU)

LIEDJE: SCHIET IN 'N LACH OF IK SCHIET.
 (Harry Geelen/Joop Stokkermans)

ALLEN: rengedengdengedeng - hoor naar ons lied

AERNOU: schiet in de lach - je lacht, of ik schiet

DUO: komisch en grappig - grollen en gein

HILDEBRAND: hij heet Jan Klaassen en ik Harlekijn

ALLEN: hebbu een cent of hebbu een koek

AERNOU: voor een jolige sok

HILDEBRAND: en een lollige broek

ALLEN: de grappen zijn flauw, maar dat kan geen kwaad

AERNOU: tpubliek ligt in zwijm

HILDEBRAND: en de humor op straat

DUO: oelewap wapwap oelewapper woep wap woep
 oelewap wap oeleboelewap wapwap

KOOR: oelewap wapwap oelewaper woepwap wap

DUO: 'n poets en een pots en een grol en een grap

ALLEN: rengedengdengedeng - hoor naar ons lied
 schiet in de lach - je lacht, of ik schiet

HILDEBRAND: rinkel met bellen en sla tamboerijn

AERNOU: ik heet Jan Klaassen en hij Katrijn
(parl.) eh ... ik bedoel

DUO: hebbu geen knoop of hebbu geen knaak

HILDEBRAND: voor een vrolijke snuiter

AERNOU: een olijke snaak?

DUO: u hoort van ver onze belletjes al

AERNOU: de een is niet snik en de ander is mal

ALLEN: oelewap wapwap oelewapper woep wap woep
oelewap wap oeleboelewap wapwap
oelewap wapwap oelewapper woep wap wap

AERNOUT: je moet er al om lachen als ik even in de
poep trap

DUO: oelewap wapwap oelewapper woep wap woep

ALLEN: oelewap wap oeleboelewap wapwap
oelewap wapwap oelewapper woep wap wap

HILDEBRAND: vindt u het ook nodig - dat ik élke grap
snap?

ALLEN: oelewap wap wap oelewap wap!

(SCHRILJOEN, IN EEN ANDER OP-
ZICHTIG KOSTUUM, BINNEN AAN EEN
DURE POMPEUZE WERKTAFEL TWEE
BEDIENDEN, WAARVAN EEN EEN KOPE-
REN SCHAAL MET EEN BRIEF, AAN
EEN STEEN GEBONDEN, NEERLEGT.
HET IS EEN PLOMPE KEI.

DE ANDERE BEDIENDE VEEGT SCHERVEN
BIJ EEN VENSTER BIJEEN.
SCHRILJOEN KOMT BINNEN IN TO-
TAAL, TERWIJL BEDIENDE VEEGT.
GAAT ZITTEN)

SCHRILJOEN: (GAAT ZITTEN)

Een brief? ... Alweer door een raam ...
(WE HOREN HET RINKELEN VAN OP-
GEVEEGDE SCHERVEN)

Oh ... (KIJKT)

CUT:

(WE ZIEN EEN VERNIELD GLAS IN
LOOD VENSTERTJE WAAR, ONDER HET
GAT NOG STAAT IN EEN KRULLERIG
BLAZOEN: Voor Mink en Morpuys ...
(IN SPIEGELSCRIFT)

SCHRILJOEN:

Dat raam nu ... Nou ja. Dat raam is over-
morgen toch verouderd.

(OPENT BRIEF)

Bzzzz ... bzzzz ... Schelden als altijd ...
Weer niet gezien, wie die scheldbrief be-
zorgde.

LAKEI:

We hebben wel vermoeden, heer.

SCHRILJOEN:

Een vermoeden?

LAKEI:

We denken aan rare Sijs, heer. Haar wagen-
tje stond buiten de poort.

SCHRILJOEN:

Zottin Sijs? Mmm. Dat moet eens ophouden
dat stenengegooi van zottin Sijs.

Morgen is 't feest ... Reuze onhoffelijk.

(TEGEN LAKEI)

Rij haar na lakeitje en gooi haar in de
kerker. Morgen is 't feest, dan moet al-
les plezierig zijn.

HET BOS

(ZELFDE PLEK ALS TWEEDE SCENE.
IETS LATER. HILDEBRAND EN AER-
NOUT ZIJN VERTROKKEN.

DE NOG OVERIGE KINDEREN HEBBEN
ZICH VERMOMD TOT ARME BEDEL-
KINDEREN, MET LOMPEN EN JUTE
ZAKKEN.

TOR VEEGT KINDERGEZICHTJES VOL
VUIL.

BERTRAM IS NET KLAAR MET EEN
MAKE-UP)

BERTRAM:

Ziezo. Dat is aardig. Zo zie je er wel
haveloos uit. Jullie zijn dus allemaal
arme bedelkinderen. En je dringt bij de
poorten van het kasteel samen, vooral
in de buurt van waar gegeten wordt en ge-
dronken. En bij de keukens.
Ze zullen je af en toe wel een kippeboutje
toewerpen, daar maat je dan maar hongerig
in happen.

BAREND:

En knokken. We vechten erom.

BERTRAM:

Ja rustig, rustig. Niet overdrijven.
Geen aandacht trekken, als dat niet nodig
is. Het is een feest en ze willen geen
herrie. Het zal wel sjiek zijn, en wie
weet, komen jullie niet eens ver.

(LIDW. KOMT UIT STRUIKEN ALS
BEDELARES)

BERTRAM:

Lieve slons, kom even in mijn armen.

LIDW.:

Nee, ga weg. Geef me een cent, goede heer.
Een cent voor een arme ziel.

TOR:

(KEERT ZICH MET KLUIT MODDER
IN HAND NAAR HAAR OM, ZEER HOF-
FELIJK)

Mens Lidwientje. Allerschattigst. Aller-
allerschattigst. Excuseer.

(DUWT HAAR MODDER IN GELAAT EN
VEEGT HET UIT. LIDW. IS EVEN
PERPLEX. IEDEREEN LACHT)

BERTRAM:

Uitstekend. Griezellig en onfris. Kinderen,
let op. We weten niet, of koning Mink -
in zijn eigen kasteel nog trouwe onder-
danen en vrienden heeft, op wie hij kan
vertrouwen bij zijn terugkomst.
Jullie moeten dus je oren de kost geven,
luisteren, wat er tussen het publiek
gemompeld wordt. En in de keuken en zo.

KIND:

Heb je nou al tien keer verteld!

BERTRAM:

Nou ja, nou ja. Er is veel mee gemoeid.
Laat Lidwientje links liggen, Lidwientje bedelt op haar eentje. Ze zal jullie wel eens weggagen en afsnauwen ... Leidt de aandacht, als je kunt, van haar af.

LIDW.:

En Aernout en Hildebrand.

BERTRAM:

Aernout en Hildebrand kennen we niet. Dat zijn twee kermisklanten. Toneelspelers. Je kunt wel in hun buurt kruipen, want dat is heel gewoon voor bedelkinderen, omdat daar het publiek zit te kijken en misschien centjes naar je toe gooit en zo. Morgen is de verjaardag, de dag daarop is de Grote Trieste Treurdag voor de verdwenen Koning Mink. En de dag na de Treurdag wordt prinses Vossestaartje, zijn kleindochter, de nieuwe koningin.

LIDW.:

En treedt de Paarse Ridder van Gil af als regent.

BERTRAM:

Dat ... heeft hij gezegd ... ja.

LIDW.:

Denk je, dat daar iets mee aan de hand zou kunnen zijn?

BERTRAM:

Wel, Lidwientje. Als die ridder stiekum bij de onderdanen het Paarse Varken genoemd wordt, dan zal het misschien geen aardige man zijn. En als hij moet aftreden, omdat de prinses koningin wordt, betekent dat, dat meisje hem in de weg staat ...

LIDW.:

Oh, Bertram, je denkt toch niet, dat prinses Vossestaartje ... in gevaar is?

(BERTRAM KIJKT HAAR AAN)

TOR:

Van Bier, wat een afschuwelijke gedachte.

LIDW.:

Arme prinses, niets vermoedend op haar troon. Denkend, dat ze overmorgen koningin is. Blij, en opgetogen ... dromend ...

MUZIEKJE.

(EEN TORENVENSTER, ZO'N TWEE METER BOVEN DE GROND. BLOEMBED. UIT HET RAAM PLOFT EEN BUNDELTJE, WAARUIT EEN HARPJE STEEKT EN EEN SCEPTER. EEN RIJKSAPPEL ROLT ER MISSCHIEF UIT, OVER HET STENEN PAD ...)

CAMERA ZWENKT ZOEKEND OMHOOG.
EEN GEKROOND MEISJESHOOFD VER-
SCHIJNT. EEN JONGE PRINSES IN EEN
ALLERLIEFST VORSTELIJK JEUGDIG
JURKJE, KLIMT KWIEK OVER RAND EN
LAAT ZICH ZAKKEN.
ZE HEEFT EEN ROZE ROOSJE OP HAAR
JURK, DIE LELIJK GEHAVEND WORDT.
ZE LAAT KOZIJN LOS EN PLOFT IN
BLOEMBED. ZET KROONTJE AF, STOPT
HET IN BUNDEL ... ZE LIJKT OM-
ZICHTIG ROND EN TIPTOET WEG UIT
SET)

TOR:

Van Bier, nog een kleine vraag.

BERTRAM:

Mm?

TOR:

In het kasteel, denk je daar ... denk je dat
daar ...

BERTRAM:

Je denkt aan Madelein.

TOR:

Ja. Als je het niet erg vindt. Ik denk er
af en toe even aan. Neem me niet kwalijk.
Koning Mink is natuurlijk erg belangrijk.

BERTRAM:

Ik zou je niet wijzer kunnen maken, jongen.

TOR:

Op die spiegel stond: tot ziens in Morpuys.

BERTRAM:

Ja. Maar wat bedoelde ze met Morpuys? Het
kasteel of het hele land?

TOR:

Potsduizend, daar heb ik niet meer aan ge-
dacht. Mens Bier, zien wij er zo voldoende
als arme bedelende vrijbuiters uit ...

(BERTRAM RITST TOR'S VEST STUK)

Van Bier! Wat doet U?

BERTRAM:

(SCHEURT MOUW)

En hier een scheur.

TOR:

Oh.

LIDW.:

Bertram.

(BERTRAM STEEKT DEGEN DOOR TOR'S
MOUW)

TOR:

Van Bier, mijn blouse!

BERTRAM:

Er haveloos uitzien, jongen. Dat moeten we.
Arm, zonder paard, slecht in de kleren,
rauwe rakkers, dat hoort, dat altijd op kas-
telen werk komt vragen.
In de knokploeg bijvoorbeeld.

TOR:

Misschien hebt U gelijk ... Ah. Idee. Schram-
men en littekens. Van Bier, ik bezorg U enkele
lichte verwondingen, als U het goed vindt.

(TREKT DEGEN)

Ik popel. Ik popel.

(BERTRAM PAREERT GRIJZEND)

LIDW.:

Voorzichtig.

KIND:

(STORMT SET BINNEN)

Bertraaaaaaam, Bertraaaaaam. Daar gebeurt wat!

BERTRAM:

Waar?

KIND:

In het bos! Kerels!

ANDER KIND:

Soldaten. Ze knokken. Grote kerels, zo'n
honderd meter hier vandaan met helledingessen.

KIND:

Hellebaarden.

(TOR EN BERTRAM STUIVEN WEF.
BERTRAM REMT EVEN)

BERTRAM:

Blijf hier! Nee. ga. Nee ... jawel. Ga weg.
Op weg naar het kasteel. Dat is een bevel.
Tor, wacht. Ik kom ...

(DE LAATSTE KINDEREN EN LIDW.
BLIJVEN PERPLEX EN BESLUITeloos
STAAAN.
SOMMIGEN GAAN AARZELEND OP WEG, MAAR
BLIJVEN WEER STAAAN)

(DE CAMERA ZIFFT VAN ACHTER ZWIEPEND
LOVER VANDAAN, EEN SET BINNEN, WAAR
FEL GEVOCHTEN WORDT)

MIDDEN IN SET STAAT EEN KARRETJE
(POPPENKAST OP TWEEWIELIG KARRETJE,
MET BOK. DEKDEKEN), TUSSEN DE BO-
MEN HANGT LEREN TUIG, DE TEUGELS
LEIDEN NAAR DEKDEKEN. WAARONDER
'HET PAARD' ZICH LIJKT TE VER-
SCHUILEN.

OP DE OPEN PLEK IN HET BOS, VECHT
RARE SIJS MET DRIETAND TEGEN DRIE
HELLEBAARDIERS VAN KASTEEL MORPUYS.
ZE LIJKEN WAT OP SPAANSE SOLDATEN
UIT TACHTIGJARIGE OORLOG.

SIJS HEEFT WALKURENHOOFDDEKSEL OP
MET TWEE GROTE HOORNS.

ZE IS VERDER GEKLEED ALS EEN OPOE,
MET EEN STOLA OVER HAAR LANGE GRIJZE
KLEDING. DE STOLA KAN VAN KLEURIGE
LAPPEN ZIJN, KLEURIG MAAR HAVELOOS.
ZE HEEFT VERWAAID, DUN, UITSTAAND
GRIJS HAAR, MET TWEE OBELIX-
VLECHTEN LANGS HET HOOFD MET AAN
UTEINDEN, GROEZILIGE STRIKJES.

ZE WERLT ALS EEN ERVAREN STOK-
VECHTER, DE HELLEBAARDEN AF.

BIJ DE OPENING VAN DE SCENE, PORT
ZE NET EEN VAN DE DRIE BRUTEN WEG.
HIJ VALT OVER HELLEBAARD VAN GEZEL.

SIJS MAAKT ZEER VEEL MISBAAR, AF
EN TOE GRIJPT ZE EEN KRUIK, PAN
EN KOM VAN WAGEN EN SLINGERT HEM
NAAR SNEL BUKKENDE SOLDATEN)

SIJS:

Hihihihihhi ... hihihihhi, ga weg ...

Pierlala. Hier! En daar!

(SMIJT, PRIKT)

Je krijgt Sijs niet.

(SPUUGT)

Bah. Daar. Ga weg. Naar je kwaai ridder!

Pak aan, pak aan, pak aan!

Die is van Sijs.

SOLDAAT:

Ai.

Hier zo. Opzij voor Sijs.

(INTERCUTTING: CU MIJDRECHT DIE
ONTZET ONDER DEKEN VANDAAN KOMT EN
WEER GAUW WEGDUIKT.

OFF SCREEN GELUIDEN RAKENDE HELLE-
BAARDEN)

STEM SIJS:

Opzij, Mijdrecht, duik weg!

(OP GEVAARLIJK MOMENT VOOR SIJS
SPRINGEN UIT STRUIKGEWAS, BERTRAM
EN TOR IN SET EN NEMEN KLOEK GE-
VECHT OVER)

SIJS:

(VERONTWAARDIGD)

Hè, niet doen. Ga weg. Ze zijn van Sijs!

HUURSOLDAAT:

Wegwezen!

SIJS:

Laat ze. Ze zijn voor Sijs. Sijs pakt ze.
(LICHT TOR EN BERTRAM BEENTJE
MET HAAR DRIETAND. SOLDATEN KRIJ-
GEN ZODOENDE KANS OM VOORSPRONG
TE KRIJGEN.
WE HOREN OFF SCREEN HOEFGETRAPPEL)

BERTRAM:

Ach, waarom doet U dat nou?

TOR:

(MISMOEDIG)

Ah. Paarden.

BERTRAM:

Jammer, dat U ons daarnet hinderde.

SIJS:

Ovendoeken. Nou zijn ze weg. Je hebt ze bang
gemaakt!

BERTRAM:

Ja, maar ...

SIJS:

(STAMPVOET)

Je hebt ze weggejaagd. En ze waren van Sijs!

TOR:

(HULPELOOS)

Goed vrouwtje, arm vrouwtje.

SIJS:

(TIKT HAND WEG)

Sijs heeft je niet geroepen. Mal hoofd!
Sijs dopt haar eigen bonen.

(RAAPT TIEREND HAAR SCHERVEN OP,
GOOIT ZE WEER WEG)

Mijdrecht, kom tevoorschijn. Sijs gaat.

(MIJDRECHT KOMT SUKKELIG ONDER DE-
KEN VANDAAN EN GAAT OP PLAATS
PAARD STAAN, DOET BIT IN, BINDT
RIEMPJE OVER HOOFD, SIJS KLIMT OP
BOK)

TOR:

Goede weduwe, wij kwamen U bijstand bieden
tegen dat lafhartig tuig.

SIJS:

Je bent een jonge haan! Je bent een jonge
haan. Maar Sijs pikt zelf!

Sijs pikt in hun broeken. Haha!

(BERGT DRIETAND WEG)

Want Sijs is wel gek, maar niet goed! Nee!
Scherven en gruis, maar Sijs mist geen haar!

(PAKT TEUGELS)

BERTRAM:

Wie waren die kerels, mevrouw.

SIJS:

(MINACHTEND)

Sijs spuugt op ze. Met zwart spuug.

TOR:

Het waren soldaten. Duidelijk soldaten.

SIJS:

Sijs prikt hun bolle broeken door.

BERTRAM:

Waren ze van hier!?

SIJS: (ZELFVOLDAAN)

Ken je ze niet? Kikkers, van het kasteel.

Maar Sijs is een ooievaar.

Ze pikt met een lange snavel! Ha!

BERTRAM:

Waren dat soldaten uit het kasteel van koning Mink????

SIJS: (SLAAT MET TEUGELS)

Mink, wie spreekt er nog van Mink!

TOR:

Dat is toch slot Morpuys, van koning Mink?

SIJS: (KNIJPT OOGJES KWAADAARDIG DICHT)

Ben je gek, of ben je niet goed?

(ZE KIJKEN ELKAAR AAN)

Mink is er niet! Niet meer!

BERTRAM:

Dat weten wij mevrouw. Maar hij is toch nog koning?

SIJS:

Sijs gaat. Je weet, wat je weet. Hop.

(KLAPT MET ZWEEPJE)

BERTRAM:

Waarom vielen die kerels U lastig, mevrouw?

SIJS: (AGRESSIEF GLIMLACHEND)

Omdat Sijs op ze spuugt. Als ze maar

ziet. (SLAAT MET TEUGELS, BERTRAM HOUDT

Hop! WAGEN TEGEN)

(ZE TIKT KWAAD BERTRAM. TOR GRIJPT BOMEN)

TOR:

Dat is toch geen reden voor hun, om een zwakke vrouw allen te slaan.

SIJS:

Sijs lust ze rauw.

(TIKT MET ZWEEP NAAR TOR.

BERTRAM GRIJPT WAGEN WEER, MIJ-

DRECHT TREKT VERGEEFS)

BERTRAM:

Dat hebben we gezien. U hebt trouwens heel wat vracht. Goeiendag meneer.

(MIJDRECHT KNIKT SCHUTTERIG)

Uw paard.

SIJS:

Mijdrecht! Hop!

BERTRAM:

Waarom heeft hij U niet geholpen?

(MIJDRECHT GEBAART HULPELOOS)

TOR:

Waarom geeft hij geen antwoord?

SIJS:

Mijdrecht praat niet. Laat Sijs. Laat Mijdrecht!

TOR:

Maar een man laat en vrouw toch niet alleen ...

SIJS: (KWAAD INTERRUMPEREND)

Sijs zorgt voor zichzelf. En voor Mijdrecht!

BERTRAM:

Mevrouw, even. Ik geloof, dat wij er zijn, om U te helpen. wij zijn namelijk vrienden, van koning Mink.

SIJS: (LAAT TEUGEL EN ZWEEP ZAKKEN)

Van ... Mink? ...

(TOR KIJKT BEZORGD NAAR OPEN KAART SPELENDE BERTRAM)

(BERTRAM HAALT ZEGELRING TEVOORSCHIJN. DOET HEM AAN PINK.

(UIT LEREN ZAKJE) ...

ZE BEKIJKT ZIJN HAND. ZACHTE GEËMOTIONEERDE KREETJES SLAKEND)

BERTRAM:

Dit is een zegelring, mevrouw. Koning Mink heeft hem ons meegegeven, als bewijs, om te tonen, aan wie ons niet zou geloven. En U gelooft ons niet.

SIJS: (PREVELT.

MUZIEK DIE CRESCENDO WORDT)

Sijs mag stom worden en haar tanden mogen ... uitvallen ... Sijs mag een zeer been krijgen ... en een kaal hoofd ... Haar ogen mogen gaan tranen en haar neus mag druppen.

(KRIJST NA CRESCENDO VAN VREUGDE)

Mijdrecht! Viktorie! Mijdrecht! Voor Mink en Morpuys. (SLAAT OP EEN POPPENKAST GONG,

ALMAAR, TERWIJL ZE HERHAALT:)

Voor Mink en Morpuys.

(MUZIEK WORDT À LA 'IN NAAM VAN ORANJE' ... BERTRAM EN TOR LACHEN VERLEGEN.

BERTRAM KRABT ZICH, TOR WRIJFT HALS.

LIDW. + EVENTUEEL KINDEREN.

MIJDRECHT STAAT TUSSEN DE BOMEN TE HUPPEN OP ZIJN PLAATS)

SIJS: (ONDERTUSSEN: KRIJST VAN VREUGDE)

Sijs mag wratten en vlekken krijgen.

Sijs mag een lange neus krijgen ... Mink en Morpuys, Mink en Morpuys ...

(AERNOU EN HILDEBRAND KOMEN IN HUN NARREPAKJES HET BINNENPLEIN OP. KINDEREN OP AFSTANDJE BIJ POORTJE. BARENDJE TREKT ZE WEG UIT GEZICHTSVELD)

AERNOU:

Waar moeten we ons nou aanmelden.

HILDEBRAND:

Ik weet het niet. Ik ging nog het liefst naar de keukens. Daar voel ik me tenminste thuis.

AERNOU:

Nou, dat kunnen we dan toch doen. Dan vragen we daar wel.

(STEKEN OVER)

CUT:

(PRINSES SLUIPT TUSSEN TWEE PILAARTJES DOOR. SLUIPT STAAT STIL)

CUT:

(DEUR KEUKEN. DONKER BINNEN, MAAR BIJ DEUR KOMT PRINSES. HOUDT ZICH TEGEN MUUR GEDRUKT.

WACHT TOT TWEE KOKS EEN GROTE FEESTAART LANGS DEUR DRAGEN EN DAARDOOR UITZICHT OP PLEIN BELEM-
MEREN. DE PRINSES TRIPPELT OP ZELFDE MOMENT LANGS. VERDWIJNT OM HOEKJE.

BOTST TEGEN HILDEBRAND EN AERNOU OP. DIEP GEBUKT, DUS MET HOOFD IN BUIK)

HILDEBRAND:

Oh ... Au. (WRIJFT OVER BUIK. PRINSES GLIPT WEG)

En ik belde nog wel.

(RAMMELT MET MUTS)

AERNOU:

Daar is de keuken. Hé.

(BUKT ZICH, KOMT OVEREIND MET DIA-
DEEMPJE VAN PRINSES)

HILDEBRAND:

'n Kroon!

AERNOU:

Ja ...

HILDEBRAND: (SNIFT)

en een keuken ... ik ruik .. eten ...

(ZE GAAN BIJ KEUKEN STAAN. EEN KOK STAAT STIL. (LIEFST EEN ZEER DIKKE ONKONINKLIJK UITZIENDE KOK-
KIN, MET ARMEN IN ZIJ ...))

AERNOU:

Goeiemiddag ... Hebt U dit misschien verloren.

CUT:

(DE DRIE HUURSOLADTEN LOPEN BE-
STOFT, BEZWEET EN HIJGEND. EEN
HINKT ZELFS DOOR GALERIJTJE EN
GAAT DIENSTVLEUGEL IN.
PRINSES KIJKT OM HOEKJE EN TRIPPELT
HAASTIG TOT BIJ ...

CUT:

STALDEUR. HOOI EN MEST IN KAR BIJ
DEUR. ZE DUIKT ERONDER WEG.
UIT DE OFF SCREEN STAL KLINKEN
(STEEDS LUIDER WORDENDE STEMMEN)

STEM GUURT:

Alles in orde, Schriljoen?

SCHRILJOEN:

Ik ben zo blij, dat U hier weer bent, Hoogheid
van Gil.

Er is nog zoveel te bespreken vóór de ochtend.
En ik kreeg maar geen bericht van U.

GUURT:

(NIET IN BEELD)

Ja, ik was ... Is de prinses op haar kamers?

STEM SCHRILJOEN:

Jawel, Hoogheid. Zij is een beetje opstandig.
Haha.

STEM GUURT:

O ja? (ALERT)

(ZE STAAN NU TUSSEN ONS EN PRINSES.
HUN BENEN DEKKEN PRINSES AF)

STEM SCHRILJOEN:

Zij wil niet treuren.

GUURT:

Wat?

SCHRILJOEN:

Treuren. Op de Treurdag wenst zij niet paars
te dragen. Zij weigert te geloven, dat Hoog-
heid Mink ...

GUURT:

(GEËRGERD)

Zij hoeft niet te geloven. Zij moet aanváár-
den.

SCHRILJOEN:

Ik weet het. Ik weet het. Het is moeilijk.
Een jong meisje. 17 winters.
Ik ben nog blij, dat zij wel achttien wil
worden. Hahahahaha.

(MUZIEK)

Hoogheid van Gil. Hahahahaha ... Hoogheid ...
(WIJ ZWENKEN OMHOOG TOT ZIJN CU EN
DAN ... OPZIJ TOT ... GUURT>
DIE OOK GAAT LACHEN ... HOEWEL
ACHTER ZIJN OGEN de ERGERNIS
GLOEIT ...

NB. GUURT HEEFT IN ZWART DOEK SPIE-
GEL BIJ ZICH, ONOPVALLEND)

SIJS:

Hij van Gil, hij liegt en bedriegt!
Sijs spuugt op hem, want Sijs is zot, maar
niet gek. En gek maar niet goed!

BERTRAM:

De Ridder van Gil, hè? Het schijnt volgens
mensen in het dorp anders een moedige kerel
te zijn ook.
Die kastelein toen, die vertelde, dat hij
in zijn eentje, de prinses Vos ... Vosse-
staartje, hè ... van drie of vier rovers
heeft gered.

SIJS:

Hahahaaaaa ... Sijs lacht! ... Maar het
is geen grap!

BERTRAM:

Zo wil het verhaal.

SIJS:

Ja, het verhaal wil.

TOR:

Drie rovers. Of vier. In zijn eentje. Alle
respekt toch.

LIDW.:

Weet U een ander verhaal?

SIJS:

(WIJST)
Mijdrecht.

BERTRAM:

Weet Mijdrecht meer van die rovers af?

(SIJS KNIKT. UIT SCHAMPERE
KREET)

(CAMERA TREKT TERUG VAN TWEE VARKENS, DIE OVER HEKWERKJE KIJKEN, OF NEUZEN TUSSEN TWEE PLANKEN DOORSTEKEN.
WE ZIJN EEN DEEL VAN STAL.
PRINSES SLUIPT ANGSTIG BINNEN, KIJKT ROND.
WE HOREN STEMMEN BUITEN EN VOETSTAPPEN. BUITENGELUIDEN)

STEM 1:

De prinses. De prinses is weg.

STEM 2:

Zoek haar. Ik ga met drie man, die kant op.

STEM 1:

Ja ...

(EEN TROMPET)

PRINSES: (FLUISTERT)

Oh, nee ... help ... help ...
(SCHRIKT VAN VARKENS. LOOPT ER LANGS. DUIKT IN LEEG KOT)

CUT:

(IEMAND HOLT BUITEN LANGS STAL.
NOG IEMAND. STEMMEN)

STEM 1:

Hierheen misschien.

STEM 2:

Laat iemand de poorten sluiten. Waarschuw de wacht!

(ALARMSIGNALLEN. GALOPPEREN VAN PAARDEN)

(CU VAN PRINSES, HAAR BORST GAAT HEFTIG OP EN NEER.
OPEENS GERITSEL. ZE KIJKT OM IN HET DONKER VAN STAL, IN KOT.
IN HET STRO BEWEEGT IETS. EEN MEISJE IN HAVELOZE KLEDING KOMT OVEREIND. WE ZIEN HAAR GEZICHT NOG NIET.
ZE HEEFT EEN JUTEN LAP OVER HOOFD OM, OM ZICH TEGEN STRO TE BESCHERMEN. PRINSES ONDERDRUKT EEN KREET)

PRINSES:

Wwat ... wie bent U?

(HET MEISJE DRAAIT ZICH NAAR HAAR TOE. WE KIJKEN VAN ACHTER HAAR RUG, SCHUIN IN BANGE DONKERE GEZICHT PRINSES)

STEM MEISJE:

Ik? ... Oh ... Ik ben ... de varkenshoedster ...

PRINSES:

Zijn dat varkens?

VARKENSHOEDSTER:

(KNIKT)

Kan ik U helpen?

PRINSES:

O? ... mij?

PRINSES:

Wie vent U?

(ZWENK NAAR ... MADELEIN, ZIJ VEEGT
HAARLOK WEG VAN BESMEURD GEZICHT)

MADELEIN:

Ik ... Ik ben ... varkenshoedster.

DE TORENKAMER VAN DE PRINSES.
(GUURT SLAAT NET - IN CU - EEN
BEELDJE VAN EEN TAFEL OF KAST)

GUURT: (BULDERT)

Waar is ze?

SCHRILJOEN:

Ik heb geen idee, Hoogheid van Gil.
Zij was in haar vertrekken. Maar zie nu eens.
Wat kan haar bezielen.

GUURT:

Wat haar bezielt, interesseert me niet.
Waar is zij?

SCHRILJOEN:

Niet ver.

GUURT:

Haal haar terug.

SCHRILJOEN:

Morgen achttien jaar en dan zoiets onver-
standigs.

GUURT:

Zij heeft leiding nodig.

SCHRILJOEN:

Oh, wat zegt U dat goed. Leiding. O ja!

GUURT:

Streng leiding.

SCHRILJOEN:

Heerlijk. Ja. Een man. In dit Rijk mankeert
een man! Ach, ware Mink niet weggegaan!

GUURT:

Hebben personen met haar gepraat?

SCHRILJOEN:

Gepraat. (DENKT WANHOPIG)
Zij heeft handwerkles. En de hofschilder heeft
haar vanmorgen gehad ... Te poseren ... En

iemand heeft haar de Treurjurk gepast, oh ...
aubergine en zwart.

GUURT:

Ja ... en?

SCHRILJOEN:

Die heeft zij vertrapt en verscheurd.
Rats. De hele Treurjurk. Muisgrijze mouwen,
aubergine lijfje, zwarte afzetting. Tot
de hielen. In een ruk rats!
En het lijfje was een en al pareltjes.
Rikketik over de grond.

GUURT:

Wil zij niet rouwen? Om haar grootvader?
Heb ik dat aan haar verdiend?

SCHRILJOEN:

Oh nee, U, haar redder. Van de rovers.
Dat hebt U niet aan haar verdiend. En haar
grootvader ook niet.
Heel onaardig van haar, om hem niet dood te
wanen. (ER WORDT GEKLOPT)
Excuseer. (KNIPT MET VINGERS. EEN DIENAAR
BIJ DEUR DOET OEN.
IN DE DEUROPENING STAAN HILDEBRAND
EN AERNOUT. ZE ZIEN EERST SCHRILJOEN)

HILDEBRAND: (OPGELUCHT, HERKENNEND)

Ah ... meneer Schriljoen ... hier zijn wij ...
de grappenmakers ... de jolige jo ... jo ...
jo ... (BLIJFT STRALEND KIJKEN NAAR ...
GUURT)

DE STAL.
(DE PRINSES EN MADELEIN)

PRINSES:

En toen heb ik tegen mezelf gezegd: Vossestaart, loop weg.
Hij IS niet dood, mijn grootvader, koning Mink! Ik weet, dat hij ergens leeft! Hij is nooit gevonden. Hij is spoorloos. Maar hij leeft!
Ik wil niet treuren om iemand, die niet dood is.

MADELEIN:

Ja. (STAART HAAR NOG ONGELOVIG AAN ...)
Ja ... Bent U ... bent U echt een ... de prinses ... van dit kasteel?

PRINSES: (ACHTELOOS)

Ja. Natuurlijk. Kent U mij niet? U werkt hier toch? Voor mij. Onder mij.

MADELEIN:

Ja. Maar zo diep. Zo diep onder U.

PRINSES:

Oh ... o ja. Altijd in deze stal?
(MADELEIN KNIKT)

Allang?

MADELEIN:

Een paar weken, geloof ik. Ik ... ik weet niet, hoe ik hier kom. Ik had U nog nooit gezien. In al die tijd ...

PRINSES:

Ik kom nooit buiten. Alleen als ik eens op jacht ga. Maar dat is ook nooit meer gebeurd, sinds die rovers me hebben aangevallen.

MADELEIN:

Ja, dat verhaal ken ik. De regent heeft U gered, hè? Alleen. Heel dapper.

PRINSES: (VLAK)

Ja. Dapper ... Hoe heet je? Heb je een naam?

MADELEIN:

Ja ... prin ... Madelein ...

PRINSES:

Madelein? Wat een lange naam. Voor een varkenshoedster ...

MADELEIN:

Weet U ... weet U niet, wat er met Uw grootvader, koning Mink, is gebeurd?

PRINSES: (SCHUDT 'NEE')

MADELEIN: (REALISEERT ZICH TRAAG ALLES)

Oh ... (PRINSES KIJKT HAAR AAN)

(MADELEIN HAKKELT EINDELIJK)

Ik wel ...

(SIJS, MIJDRECHT, BERTRAM EN TOR.
MIJDRECHT VERTELT)

BERTRAM:

U bent een grappenmaakster. U gaat de dorpen af met poppen.

SIJS:

Sijs is een zottin. Rare Sijs is Sijs.
Hihihihihihihhi.

TOR:

Kom, kom, mevrouw. Dat moet U niet zeggen van U zelf.

SIJS: (KWAAD)

Sijs is raar! Raar, raar, raar! Mal als een kacheltje.

TOR:

Oh, pardon.

BERTRAM:

En Mijdrecht is Uw helper. Hij maakt poppen. En hij speelt.

SIJS:

Sijs bedenkt. Mijdrecht is de handen.

(HEEFT POPPEN OP HAAR HANDEN)

Sijs is het verdriet. Mijdrecht is de tranen.
Sijs is het plezier, Mijdrecht is de witte tanden.

BERTRAM:

Juist, ja. (KUCHT) Welk verhaal kan Mijdrecht ons nu vertellen.

SIJS:

Mijdrecht, vertel.

LIDW.:

Maar Mijdrecht kan niet praten.

SIJS:

Jawel, hij praat. Hij babbelt met zijn benen.
Zijn handen kwekken.

(MIJDRECHT STAAT OP, MIMET DAT ...
SIJS VERTAALT:)

SIJS:

Op een mooie ochtend ...
in de winter. Sneeuw.
Mijdrecht is blij.
Twee winters geleden.
Op zoek. Naar poppenhout.
Kopshout. Mooi.
Opeens ...
Ruiters.
Vier.
Drie dure broeken. Van het
kasteel.
Hij van Schriljoen is er bij.

MIJDRECHT MIMET: sneeuw
MIJDRECHT LOOPT FLUITEND.
MIJDRECHT MIMET TWEE VINGERS.
HAND BOVEN OGEN.
MIJDRECHT 'SCHRIKT'
MIJDRECHT DRAAFT.
MIJDRECHT: vier vingers.
MIJDRECHT KIJKT BEKAKT WIJST.

DRIE VINGERS.

BERTRAM:

Schriljoen!?

SIJS:

Stil ...

SIJS:

Een prinses.

Vossestaart.

Wéér opeens.

Rovers.

Vier.

De dure broeken staan bol
van schrik.

Weg. De prinses is alleen.

Vossestaart...

De rovers pakken haar.

MIJDRECHT MIMET ELEGANTE PRINSES MET EEN
VINGER. LAAT LOKKEN VALLEN. AMAZONEZIT.

MIJDRECHT MIMET STAART.

MIJDRECHT MIMET OPNIEUW: SCHRIK.

MIJDRECHT MIMET ROVERS.

MIJDRECHT MIMET VIER VINGERS.

ONTZETTING. STEIGEREN. OMKEREN.

MIJDRECHT MIMET: STAART.

MIJDRECHT MIMET: PAKKEN.

LIDW.:

Ik moet er niet aan denken. Wat een laffe
hovelingen.

(MIJDRECHT MIMET: OPEENS. RUITER.
EEN VINGER)

SIJS:

Stil. Je verstaat Mijdrecht niet.

Opeens! In de struiken. Een ruiter. Eén.

Hij van Gil.

BERTRAM:

De Paarse Ridder van Gil.

(MIJDRECHT MIMET: help, help!)

TOR:

(BEGRIJPEND)

Prinses Vossestaartje is bang.

SIJS:

Stil. Sijs weet het. jij niet.

TOR:

Oh, pardon.

SIJS:

(NOG WAT VERONTWAARDIGD)

De rovers zijn bang.

Niet Vossestaart. De rovers.

BERTRAM:

Werkelijk. Voor één man te paard.

SIJS:

Ja ... hahahaha.

(LACHT HONEND)

Kale koek zonder honing. Het lijkt mooi,
maar Sijs weet beter.

(MIJDRECHT MIMET ROEPEN GUURT
NAAR PRINSES)

Hij van Gil roept naar de prinses. Naar

Vossestaart. Ze moet weggaan. Vluchten.

Hij van Gil vecht alleen.

BERTRAM:

Tegen de rovers!?

TOR:

Allé respekt. Ik zou hetzelfde doen. Ik zou
roepen. Prinses, breng Uzelf in veiligheid.

Ik houd hun tegen. Da.

(HAKT EROP IN)

SIJS: (WAARDEREND)
Je bent wel goed, maar ook gek.

BERTRAM:
Wat gebeurt er nu. De prinses is nu weg.
Wat vertelt Mijdrecht nu?

(MIJDRECHT MIMET GUURT, TERWIJL
HIJ PRINSES NAKIJKT OVER SCHOUDER,
SCHERMEND TEGEN DRIE ROVERS ...
DAN DAT RIDDER HO ROEPT)

SIJS:
Hij van Gil roept: ho.

TOR:
Ho.

LIDW.:
En de rovers houden op???

SIJS:
Ja.

BERTRAM:
Wat betekent dat gebaar?
(MIJDRECHT BETAALT ROVERS UIT)

LIDW.:
Hij betaalt. Hij betaalt de rovers! Het is
afgesproken werk. Die ridder van Gil heeft
met die rovers onder een hoedje gespeeld.

TOR:
Ik ben sprakeloos. Ik ben sprakeloos.

SIJS:
Maar IK hoor je nog, Sliert.

BERTRAM:
Wel, dat zijn dus praktijken van de Paarse
Ridder van Gil.
Zo werkt hij zich in hofkringen. En nu,
na twee jaar, is hij regent van Morpuys,
voogd over de prinses, en overmorgen zal
hij dan zogenaamd aftreden.

LIDW.:
Arme prinses. Arme koning Mink.

TOR:
Potsduizend. Mijn handen jeuken.

BERTRAM:
Ja. En dan te bedenken, dat in dat hol van
de leeuw ...

LIDW.
de kinderen zitten ... En Aernout ... en
Hildebrand. Als grappenmakers voor het
feest.

BERTRAM:
Dat geen grapje. Wordt.

(HILDEBRAND EN AERNOUT WORDEN
DOOR KNECHTEN (HUURSOLDATEN) NAAR
KERKER GEBRACHT.
OP ACHTERGROND KAKELT SCHRILJOEN)

SCHRILJOEN:

Gooi ze in de kerker. En laat ze geen grap-
pen bedenken.

HILDEBRAND:

Au, je knijpt.

AERNOUT:

Nu praat U wel anders. Wij waren jolige
jokers, zei U.

SCHRILJOEN:

Mijn meester kan er niet om lachen. Hop.
Achter slot met hun. Bah, wat een dagen.
Ik ben helemaal amechtig.

(DRAAIT ZICH AF EN GAAT WEG)

CUT:

(HILDEBRAND+AERNOUT ZIJN IN CEL
GEDUWD, VALLEN OP STRO. HILDE-
BRAND HEEFT ZOTSKOP NOG)

HILDEBRAND:

Nnnou ... dat is wat moois. Als Bertram
ons had verteld, dat die Paarse Ridder
Guurt van Grasp was ...

AERNOUT:

Ja, dat wist ie toch ook niet ...

HILDEBRAND: (SPUTTEREND)

Ja, maar wij weten het nou mooi wel. Dat
komt ervan, als je niet goed informeert
in het dorp, hoe iemand heet.

AERNOUT:

Ja, dat moesten wij onder andere ook doen.

HILDEBRAND:

Ja! ... hè? ... ja. Ahum. Leuk is anders.
Donker gat.

AERNOUT:

Een raampje ... Boven on sh ... hé ...
(WIJST. ZE KIJKEN OMHOOG.
VOOR HET GAT BUKKEN DE PRINSES
EN (ZWENKJE) MADELEIN)

MADELEIN:

(NA EEN LANGE VERBIJSTERINGS-
PAUZE)
Mens Brom, mens Koffij!

LIEDJE: JE ZIET NOG 'S WAT.
(Harry Geelen/Joop Stokkermans)

KIND 1: Aernout en Hildebrand zitten NOU al in de
gevangenis

KIND 2: knappe spionnen

BAREND: in de gevangenis?

KIND 2: en ik heb de prinses gezien

KIND 3: de prinses sluipt

BAREND: sluipt?

KIND 3: rond

KIND 2: met een varkenshoedster

KIND 4: en Elsje zegt, dat de varkenshoedster op
op iemand lijkt

KIND 5: ik weet het zeker

KIND 1: en heb je gezien, wie de Ridder van Gil is?

ALLEN: Guurt

KIND 2: ik vind spionage opwindend

BAREND: je hoort van alles, ja

KIND: ja ... spionage! nou!

KOOR: je ziet nog 's wat
je hoort nog 's wat
stiekempjes als spion

BAREND: je fluistert lang en onderons
je zuigt geheimen als een spons

ALLEN: als top
spion

KIND: de hele lange lieve dag
vind je kakelverse sporen

KIND: je klappert zeker viermaal daags
met je zeer geheime oren

KIND: je ziet nog 's wat
je hoort nog 's wat

KIND: je denkt aan 'n vals gerucht

BAREND: maar de gekste dingen ZIJN vaak waar

KIND: de waarheid is haast ALTIJD raar
dus je hapt

SAMEN: naar lucht

ALLEN: stiekempjes spioneren
enig maar zeer vermoeiend
leuk voor 'n enkele keer en

KIND: enorm boeiend

ALLEN: je ziet nog 's wat
je hoort nog 's wat
en je hart staat konstant stil

KIND: maar je doet alsof je denkt: kom - ach

KIND: je geeft geen kik de hele dag

KOOR: thuis komt
de gil (SLAAT HAND VOOR MOND)

KOOR: de eerste les voor een spion

KIND: zorg, dat je niet opvalt

KIND: en kijk uit - als je rent - gebukt -

KIND: dajje niet tegen iemand opknalt

KOOR: je ziet nog 's wat
je hoort nog 's wat

BAREND: en je staat heel vaak verstomd

KIND: je kent optlaatst jezelf niet meer

KIND: je denkt: hoe heet ik nú ook weer?

BAREND: (want) je bent
vermomd

ALLEN: stiekempjes spioneren
enig maar zeer vermoeiend
leuk voor een enkele keer en

KIND: enorm boeiend

ALLEN: stiekempjes ...

(FLUITEN --- ANTICLIMAX IN MUZIEK.
KINDEREN VERSPREIDEN ZICH)

(HILDEBRAND + AERNOUT STAAN HIJ-
GEND TEGENOVER BERTRAM, TOR, LIDW.,
SIJS EN MIJDRECHT)

BERTRAM:

In de gevangenis geworpen? Jullie zijn nog geen uur daar en je ligt al in de cel. Speciale uitnodiging, heette dat, hè? Die meneer vond jullie zo grappig. Voor het feest.

HILDEBRAND:

Ja ... ja ... Maar jij wist ook niet, wat wij niet w-wisten.

LIDW.:

Wat bedoelen jullie? Is er iets wat jullie ontdekt hebben?

AERNOUT:

Reken maar. Hè, Hildebrand. Die ridder.

HILDEBRAND:

Ja raadt nooit, wie de regent van Morpuys is. In geen driehonderd jaar.

SIJS:

Hij van Gil.

AERNOUT:

Guurt van Grasp.
(KONSTERNATIE)

BERTRAM:

Je liegt, je lalt. je bent gek, je bent ... je hebt gelijk. Stom, stom, stom. Natuurlijk. Dat hadden we kunnen weten. Guurt, met zijn spiegel.
Hij stuurde Madelein met een spiegel weg naar Morpuys.

TOR:

Ja wel, maar wat betekent dat?

BERTRAM:

Wat dat betekent? Dat Guurt weet wat Morpuys is! En waar het ligt! Dat hij er geweest is. Guurt kan heen en weer reizen. Met zijn spiegels, die hij van Ratsmodee heeft gekocht.

LIDW.:

Zijn minister van Oorlog, Orf, die was klant van Ratsmodee.

BERTRAM:

Guurt bezit een voorraad van die reisspiegels van de waternixen. Hij heeft zich naar Morpuys verplaatst.
Daar heeft ie eerst koning Mink in zo'n spiegel laten kijken ... waardoor koning Mink uit zijn land verdween ...

LIDW.:

En bij ons terecht kwam, in onze wereld.

AERNOUT:

In een wereld, waar Hamelen ook zoek is.

HILDEBRAND:

Was ik maar weer eens thuis.

SIJS:

Vertel het Sijs. Vertel het Mijdrecht, sliert.

BERTRAM:

Sijs. Goede Sijs. Mogen we je poppen lenen.

SIJS:

De poppen van Sijs?

BERTRAM:

Wij gaan naar het kasteel.

HILDEBRAND+AERNOUT:

Wwwwwwwaaaaaat???

BERTRAM:

Vanavond nog. Tor. Lidwientje.

SIJS:

Sijs gaat mee.

BERTRAM:

Dat kan niet, Sijs. Jij hebt maandenlang stenen door de ruiten van het kasteel gegooid. Jou arresteren ze meteen. Maar wij zijn poppenspelers van ver weg, en wij komen morgen een voorstelling geven op het kasteelplein.

TOR:

Ik vecht liever.

AERNOUT:

We weten ook nog een nieuwtje voor jou.

LIDW.:

Voor Tor.

TOR:

Voor mij?

HILDEBRAND:

Madelein is daar.

TOR:

Neeee!!!

AERNOUT:

We hebben haar gezien. Ze heeft ons bevrijd. Met een meisje, dat zei, dat ze prinses was.

SIJS:

Vossestaart! Braaf kind!

TOR+ANDEREN:

Hoe is het met ... mijn pop, mijn lief, mijn ... maakt zij het goed?

AERNOUT:

Ze is varkenshoedster.

(TOR ZIJGT INEEN)

HILDEBRAND:

Hè, wat doet ie nou, wat gebeurt er?

BERTRAM:

Hij is flauw gevallen.

(DE OCHTEND. IN VOL ORNAAT, ZWIERIGE KAMERMUZIEK OP ACHTERGROND, TREET SCHRILJOEN IN WEER NIEUW KOSTUUM, DE PRINSES TEGEMOET, OP WEG NAAR VERMAAKZAALTJE)

SCHRILJOEN:
Hiep.

IEDEREEN:
Hiep.

SCHRILJOEN:
Hiep.

IEDEREEN:
Hiep.

(SCHRILJOEN BUIGT. IEDEREEN BUIGT. DE PRINSES SCHRIJDT LANGS HEM ZAAL BINNEN. IN DE ZAAL STAAN BERTRAM EN TOR ACHTER EEN POPPENKAST. SCHRILJOEN LEIDT PRINSES NAAR TROON)

SCHRILJOEN: (LUID)
Morpuys juicht.

IEDEREEN:
Morpuys juicht.

SCHRILJOEN: (GEDEMPT)
Hoogheid, Uw voogd, de heer van Gil was zeer ontstemd. Boos was hij gisteravond, omdat U het paleis verlaten had.

PRINSES: (GEDEMPT MET AF EN TOE MINZAME KNIK OPZIJ)
Ik wilde een luchtje scheppen, Schriljoen.

SCHRILJOEN:
Hij is boos. En wie zijn dit? Die spelers? Kent U ze? (ZIJN BIJ TROON)

PRINSES:
Nee, maar ze zijn aardig. Ik geloof, dat ze erg leuk kunnen zijn. Niet? Ze werden voor me geleid. Op hun verzoek. Gisteravond laat.

SCHRILJOEN:
Daar wist ik niets van.
(VERWIJTEND)
Ik weet niet, of Uw voogd ervan houdt, dat wij Uw programma veranderen. Ik had twee grappenmakers voor U gisteren. Het bleek slecht volk. Uw voogd was reuze boos op mij. Ze zijn nog ontsnapt ook. Of dit leuk is ...

PRINSES:
Het is mijn verjaardag, niet?

SCHRILJOEN: (HEEFT DE MANTEL VAN PRINSES GOED GEPLOOID)
Maar hij is de voogd!

PRINSES:

Schriljoen. Wat luister je toch goed naar wie de baas is.

SCHRILJOEN:

Hij is tenminste dapper, en dit land kan zo goed een man gebruiken.

(LUID)

Hare Hoogheid gaat zitten. Op, op.

IEDEREEN: (RIJST OVEREIND VOORZOVER MEN ZIT)

Op.

SCHRILJOEN:

Hiep.

IEDEREEN:

Hiep. (DE PRINSES GAAT ZITTEN)

SCHRILJOEN:

Hoera. (IEDEREEN 'HOERA')

CUT:

(TOR KIJKT BERTRAM AAN)

CUT:

(IN DEUOPENING VERSCHIJNT GUURT.
DE HOFHOUDING GAAT EERBIEDIG BUI-
GEND ACHTERUIT)

SCHRILJOEN: (BIJ TROON)

Ridder van Gil, meester van Morpuys. Hiep.

(INTERCUTTING: TOR EN BERTRAM DUI-
KEN IN POPPENKAST)

IEDEREEN:

Hiep.

SCHRILJOEN:

Hiep hiep.

IEDEREEN:

Hiep hiep.

SCHRILJOEN: (GUURT IS NAAST DE PRINSES GAAN

Aanvang. ZITTEN)

GONGSLAG.

LIDW.:

(VANACHTER POPPENKAST VANDAAN,
DANST LIDW. MET MASKERTJE OP STOKJE
VOOR EN KONDIGT AAN:)

Ons spel van vandaag op het feest van
Hare Hoogheid, heet:

Er zijn geen rovers in het bos.

(MADELEIN, HILDEBRAND EN AERNOUT,
SIJS EN MIJDRECHT.
MADELEIN ... ZE DOOR DEURTJE IN KAS-
TEELMUUR BINNEN)

MADELEIN:

Oh, mens Brom en mens Koffij, ze zijn bin-
nen in de troonzaal. Ik zag Tor, vanuit
de stal. En ik kon niet naar hem toe rennen.
Het was vreselijk. Nu zijn ze binnen en zo
dichtbij is hij.

HILDEBRAND:

Ja, maar niks bederven, hoor. Eerst moet
de poppenkast voorbij zijn.

MADELEIN:

Ja. Een poppenkast. Ik zag het dus goed.
Wat moet mijn Tor daarbinnen met een pop-
penkast.

AERNOUT:

Ze vertellen een verhaaltje aan alle mensen
van het hof.

MADELEIN:

Een verhaaltje.

HILDEBRAND:

Ja, haha. Een verhaaltje, waar ze van zullen
opkijken. En ik weet iemand, die er lelijk
van zal opkijken. Haha.
Vieze pijp zal die roken!

(GUURT ZIT WITVERTROKKEN OP TROON.
BALT HANDEN OM TROONLEUNINGEN.
PRINSES KIJKT AF EN TOE TERLUIKS
OPZIJ)

(STEMMEN UIT POPPENKAST)

STEM PRINSES (LIDW.):

Help, help, o help mij, dappere ridder.

STEM BERTRAM:

Vlucht prinses. Terug naar Uw kasteel.
Ik houd deze rovers tegen.

PRINSES: (+POP NU IN BEELD)

Oh, wat bent u dapper. Oh, hoe kan ik U
danken.

(SHOT POP DIE GUURT VOORSTELT.
VECHT TEGEN ROVERS. MEPT ZE OP
HOOFDEN MET HOUTEN ZWAARDJE)

BERTRAM'S STEM:

Bedank mij niet. Ik heb mijn leven voor U
over.

CUT:

(APPLAUS HOVELINGEN IN ZAAL.
PRINSES KNIKT IRONISCH DANKBAAR
NAAR GUURT, DIE EVEN ACHTEROVER
LEUNT, TOCH WEER GLIMLACHT EN BE-
DANKT)

CUT:

(BERTRAM EN TOR IN POPPENKAST VAN
OPZIJ. TOR SPEELT DE ROVERS)

TOR+BERTRAM:

(SPELEN SAMEN DE ROVERS)

Au au au au ...

CUT:

(DE ROVERS, TERWIJL TOR EN BERT-
RAM DOOR 'AU' ROEPEN. DE POP GUURT
TIKT HUN OP HUN HOOFDEN.
IEDEREEN IN DE ZAAL LACHT)

CUT:

(DE ROVERS VLUCHTEN)

CUT:

BERTRAM: (BERTRAM ZELF IN KAST, TEGEN TOR:)

Nou komt het. (SIST:)

(LUID)

Halt. Kom maar terug.

CUT:

(Rob) GUURT: (DE ROVERS KEREN TERUG. GUURT STAAT
ER NOG)

De prinses is weg. Haha. Goed werk.

(Will) ROVER I: (TOR'S STEM)

We hebben ze behoorlijk bang gemaakt, hè,
hoge heer?

(Rob) ROVER II:

Dappere ridder, hahaha.

(Will) ROVER III:
Die edelen waren nog het bangst.

(INTERCUTTING: SCHRILJOEN DIE WITJES
WORDT)

(Rob) GUURT
Wel, mooi werk. Alsjeblieft. Hier hebben jul-
lie je geld. Je hebt uitstekend gespeeld.
(ROVERS BEDANKEN)

CUT:
(RUMOER IN ZAAL)

CUT:
(PRINSES KIJKT NAAR GUURT)

STEM POPPEN GUURT OFF SCREEN LUID DOOR ZAAL:
Ziezo. Dat was mijn eerste slag, Prinses
Vossestaart!

(GUURT SPRINGT OP)

GUURT:
Licht! Geef mij licht!

CUT:

SCHRILJOEN: (MET PRIEMENDE VINGER. OVER-
SLAANDE STEM)
Grijp hem! Grijp die bedrieger! Grijp ...
(WRIKT AAN ZWAARD)
(PRINSES SLAAT MET HAAR KUSSEN
NAAR GUURT DIE MET ENKELE SPRON-
GEN BIJ POPPENKAST IS, DE POP-
PENKAST OMSLEURT.
TOR SPRINGT OVEREIND EN RAAKT
VERWARD IN ZIJN GORDIJNEN.
GUURT RENT NAAR DEUR EN MEN
KAN HEM NIET TEGENHOUDEN.
IEDER ROEPT)

CUT:
(IN GANG DUIKEN AERNOUT EN
HILDEBRAND VAN LINKS EN RECHTS
TOE EN MISSEN GUURT. RAKEN
ELKAAR. HILDEBRAND TIKT AER-
NOUT OP HOOFD)

(GUURT STAAT EEN FRAKTIE VAN
SEKONDE VERBIJSTERD STIL EN
ZIET DAN MADELEIN. SLEURT HAAR
MEE)

CUT:
(BERTRAM EN TOR RAZEND UIT GOR-
DIJNEN OVEREIND GEKOMEN)

LIDW.:
Toe dan, laat hem niet ontsnappen.

TOR:
De schurk. Voor Madelein en Mink en
Morpuys.
(IS MET PAAR STAPPEN BIJ
DEUR)

CUT:

(SIJS IN EEN GANG MET MIJ-
DRECHT. WIJST OP EEN DEUR.
KAMER SCHRILJOEN)

SIJS:

Hier is hij binnen. Ik heb de deur ge-
sloten. (TOONT SLEUTEL)
Haha!

BERTRAM EN TOR:

Mooi werk, Sijs.

TOR:

Laat mij eerst ... Ik wil hem levend.

AERNOUT: (BULT WRIJVEND)

Maar hij heeft Madelein.

TOR: (GESCHOKT, DAN DEUR GRIJPEND)

Madelein. (RUKT AAN DEUR)

BERTRAM:

Laat mij maar, zenuwpees.
(OPENT DEUR)

(ZE STAAN STIL)

(EEN LEEG VERTREK. ZE STAP-
PEN BINNEN. TEGEN DE MUUR
EEN SPIEGEL. LEEG.
SPIEGELLIJST STAAT OP ZWARTE
DOEK, WAARUIT HIJ NET GE-
HAALD IS. GEEN GLAS ERIN.)

BERTRAM:

Ontsnapt. Met Madelein.
(BLIK OP TOR)

PRINSES: (DANST MET BERTRAM)
Uw vriend prins Tor is wel erg verdrietig. Maar ik was zo blij, dat U mijn grootvader zult terugbrengen.

BERTRAM:
Dat begrijpen wij, hoogheid. Het is erg verdrietig voor prins Tor, dat hij prinses Madelein niet heeft kunnen reddden.
En voor mij, dat Guurt ontsnapt is.

PRINSES:
Maar, hij is weer terug naar Uw eigen wereld. Het land van Links, niet?

BERTRAM:
Nee, nee. Het land van Rechts.

PRINSES: (LACHT)
Nee, nee, dit is het land van Rechts. Uw kant van de spiegel is links. Kijk. Dit is rechts.
(HOUDT LINKER HAND OP)

BERTRAM:
Nee ... eh ... ja ... Laten we over iets anders praten, hoogheid. Daar zal ik nooit wijs uit worden.
(ZIJ LACHT)

(LIDW. TROOST TOR. HILDEBRAND
EN AERNOUT ZITTEN NAAST HEM
OP TRAPJE TROON)

LIDW.:
Toe Tor, drink dan een glaasje wijn.

HILDEBRAND:
Ja, drink een glaasje wijn. Lekker, jongen. Goed voor het slapen.

AERNOUT:
Madelein vinden we.

TOR:
Ik ben een nul. Had ik haar nog maar gezien. Maar de plicht riep mij naar binnen en zij was in de stallen. Mijn lief, mijn pop, mijn ...

LIDW.: (TROOST)
Morgen stappen we door onze spiegel terug ... (SCHRIKT) Hildebrand!!!

HILDEBRAND: (GESCHROKKEN)
Ja. (VERSLIKT ZICH IN WIJN,
PROEST)

LIDW.:
Waar is onze terugkeerspiegel?????????

HILDEBRAND:

De terugkeerspiegel. Wa ... waaaat ...
help ... help.

AERNOUT:

Help! Help!

(IEDEREEN IN TROONZAAL HOUDT
OP MET DANSEN)

HILDEBRAND, LIDW., AERNOUT EN TOR:

Help, help, paniek ... de terugkeer-
spiegel. (KONSTERNATIE)

HILDEBRAND:

Oh ... hier!

(VIST HEM OP ACHTER TROON)

Haha - Ik had hem even neergezet.

BERTRAM:

Maak niet zo'n poppenkast, man.

SIJS:

Alles is poppenkast. Vraag Sijs. Sijs
weet! (DANST MET MIJDRECHT)

BERTRAM:

(LACHT. IEDER DANST)

U hebt gelijk!

DANSVLOERTJE.

BERTRAM:

Poppenkast voor, poppenkast na.
Alles is poppenkast, denk ik wel eens.

PRINSES:

Ach.

BERTRAM:

Ja ... Er wordt met ons - met U - met mij -
gespeeld.

PRINSES:

Door wie? (ZE IS GEAMUSEERD. NIET EENS ERG
GEÏNTERESSEERD)

BERTRAM:

Door wie ... Tja ...

LIEDJE: POPPENKAST.

(Harry Geelen/Joop Stokkermans)

BERTRAM:

ik dacht - toen ik een knaapje was
'ik ben er - en mijn bal ...
ik ben het die de bal wegspeelt ...'
maar al met al
denk ik dat het niet zo is

PRINSES:

(begrijpt)

die bal ... ben jij

BERTRAM:

we zitten in een poppenkast
en iemand speelt met MIJ

ALLEN:

poppenkast voor, poppenkast na
dit is nee en dát is ja

BERTRAM:

handjeklap - voor opzij -

ALLEN:

zó varen de scheepjes voorbij
dit is hiep - dat hoera
poppenkast voor en poppenkast na

PRINSES:

toen ik nog 'klein prinsesje' was
een koninklijke uk
toen mocht ik rollen in het gras
dat heet ... 'geluk' ...
ik weet nog goed -(RUST)- hoe het was:
hooi ... int haar ...
maar ik moest in de poppenkast
want ik ben achttien jaar!

(STIJLVOL MENUET)

poppenkast voor, poppenkast na
dit is nee en dat is ja
handjeklap - voor opzij
zó varen de scheepjes voorbij
dit is hiep - dat hoera
poppenkast voor en poppenkast na

SIJS: Sijs is mal maar Sijs maalt niet
(danst stakerig) Sijs bindt touwtjes aant verdriet
touwtje aan je mondhoek en je lacht
Sijs heeft een poppenkast bedacht

KOOR: poppenkast voor - poppenkast na
dit is nee en dat is ja
voor - zij - kijk - opzij
zo varen de scheepjes voorbij
dit is hiep dat hoera
poppenkast voor en poppenkast na

BERTRAM: je bent een domme slappe pop
(houdt Mijdrechts waarin een grote hand
hand met pop die laat je doen, wat jij niet wil
vast) roep moord, roep brand
en ben je - toch - gelukkig
juist dan ... allicht ...

ALLEN: juist dan sluit de poppenkast
ja de poppenkast gaat dicht
't is
poppenkast, voor poppenkast na

HILDEBRAND: dit is nee

AERNOUT: en dát is ja

ALLEN: handjeklap - voor - opzij

LIDW.: zo varen de scheepjes voorbij

BERTRAM: dit is hiep - dat hoera (HEFT TOR'S BEIDE
ARMEN)

KOOR: poppenkast voor en poppenkast na

SIJS: Sijs gebruikt haar mal verstand
Sijs zet poppen naar haar hand
Sijs maakt grappen - en je lacht
Sijs heeft een poppenkast BEDACHT

ALLEN: poppenkast voor - poppenkast na

SIJS: Sijs knikt nee en Sijs knikt ja
(met poppen
in hand, samen
met Mijdrecht)

ALLEN: voor zij - kijk opzij

SIJS: zo dansen de poppen voorbij

ALLEN: dit is hiep dat hoera

SIJS: Sijs doet de poppenkast ná

TOR: je rent je gek, tobt je af
(mismoedig tegen altijd NET te laat
Bertram) je denkt: kom-hop-ik klop 't af
(STAAT OP)
je wordt ... goed kwaad!
maar ergens heeft een ander
(BREIDT ARMEN MARIONETACHTIG)
de touwtjes vast
(MET BERTRAM)
de touwtjes van de poppenkast

ALLEN: en leiden blijft in last
't is

poppenkast voor - poppenkast na

(IEDEREEN DANST, BEHALVE TRIEST
OP TROONTREDEN ZITTENDE TOR.
AERNOUT EN HILDEBRAND BEUREN
HEM OP.
DE PRINSES DANST MET BERTRAM,
LIDW. MET SCHRILJOEN. DE
EDELLEN DANSEN TIJDENS HET RE-
FREIN EEN PROTOCOLAIR DANSJE
MEE.
SIJS BEENT OVER DANSVLOER MET
GEHEEL EIGEN MERKWAARDIGE BE-
WEGINGEN VAN EEN EXCENTRIEKE
OUDE VROUW. ZE HEEFT POPPEN
OP HAAR HAND EN MIJDRECHT
HOBBELT GOEDMOEDIG MEE, OOK
MET POPPEN.
BIJ COUPLET BERTRAM OVER SLAPPE
POP, GAAT HIJ VERDER MET LIDW.
TOT ZE IN BUURT TOR KOMEN.
ZE HEFFEN TORS ARMEN, DIE TOR
WEER TREURIG OMLAAG LAAT VAL-
LEN NA HIEP EN HOERA. TOR IS
EIGENLIJK LEVENDE MARIONET.
HILDEBRAND EN AERNOUT HEBBEN
BIJ 'DIT IS NEE EN DAT IS JA'
IN ZELFDE COUPLET TOR WILLEN
LATEN LACHEN DOOR HET VOOR
TE DOEN.
SIJS DANST IN TWEEDE COUPLET
WEER SATANISCH OP EENTJE TUS-
SEN MENUETDANSERS DOOR, MET
HAAR STAKERIGE BEWEGINGEN EN
POPPEN EN HAAR HANDEN.
TOR ZIT VOOR LEGE TROON VAN
MINK, WAAROP BORD MET IN SPIE-
GELSCHRIFT: knim gninok
moklew)